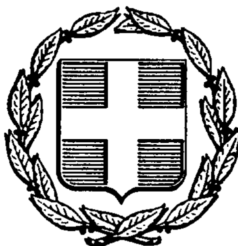

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1987	ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 618

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. Φ.46/3/2186 (1)

Τροποποίηση διατάξεων του Καταστατικού ΤΣΠ – ΑΤΕ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 5 του Ν. 2868/1922, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα.
2. Τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 2 του Π.Δ. 574/1982 (ΦΕΚ 104/Α/1982).
3. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 και 29 του Ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137/Α/1985).
4. Τις διατάξεις του Π.Δ. 303/1984 (ΦΕΚ 110Α/1984).
5. Την αριθ. 1358/2.10.1987 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων».
6. Τις αριθ. 2100/12.5.1987 και 2103/2.6.1987 αποφάσεις του Δ.Σ. του Ταμείου Συντάξεων και Πρόνοιας Προσωπικού ΑΤΕ.
7. Γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας που διατυπώθηκε κατά τις αριθ. 62/1987, 63/1987 και 64/1987 συνεδριάσεις του της ΚΔ περιόδου, αποφασίζουμε:

Το Καταστατικό του Ταμείου Συντάξεων και Πρόνοιας Προσωπικού Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος όπως εγκρίθηκε με την υπ' αριθ. 37401 της 26/27 Ιουλίου 1932 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και ανασυντάχθηκε, τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα με την ΑΥΥΠ και ΚΑ Φ.46/3239/23.2.1987 (ΦΕΚ 108 Β/9.3.1987) τροποποιείται και συμπληρώνεται ως εξής:

1. Η παρ. 1 του άρθρου 14 τροποποιείται ως ακολούθως:

«1. Για την αναγνώριση του χρόνου που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων γ έως και ι και ιβ, ιγ, ιδ και ιε της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου, ο ασφαλισμένος πρέπει να υποβάλει αίτηση στο Ταμείο μαζί με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά».

2. Η περίπτωση β της παραγράφου 1 του άρθρου 16 τροποποιείται ως εξής:

«β) Αν απομακρυνθούν από την υπηρεσία της Τράπεζας, διότι έγιναν ανάπηροι κατά την έννοια των διατάξεων της επόμενης παραγράφου και έχουν χρόνο πραγματικής ασφάλισης στο Ταμείο 3 ετών».

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 15 τροποποιείται ως εξής:

«3. Ο χρόνος ασφάλισης σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 περίπτωση α εδαφ. αα, ββ, γγ και δδ περίπτωση γ εδάφια αα και περίπτωση δ του άρθρου αυτού υπολογίζεται ως συντάξιμος υπό την προϋπόθεση ότι ο χρόνος αυτός δεν υπολογίσθηκε ή δεν θα υπολογισθεί για την απονομή σύνταξης από το Δημόσιο ή από άλλο Οργανισμό κύριας ασφάλισης.

Εξαιρείται ο χρόνος που αναγνωρίζεται σύμφωνα με την περίπτωση ιβ της παρ. 2 του άρθρου 13».

4. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 17 τροποποιούνται ως ακολούθως:

«2. Η χήρα δεν δικαιούται σύνταξη:

α) Αν ο θάνατος του συζύγου επήλθε πριν από τη συμπλήρωση έξι μηνών από την τέλεση του γάμου, εκτός:

αα) Αν ο θάνατος οφείλεται σε απρόβλεπτο γεγονός.

αβ) Αν υφισταμένου του γάμου γεννήθηκε ή με το γάμο νομιμοποιήθηκε τέκνο.

αγ) Αν η χήρα κατά το χρόνο του θανάτου τελεί σε κατάσταση εγκυμοσύνης.

β) Αν ο θανών ελάμβανε κατά την τέλεση του γάμου σύνταξη αναπηρίας ή γήρατος και ο θάνατος επήλθε πριν από τη συμπλήρωση 24 μηνών από την τέλεση του γάμου, εκτός αν και στην περίπτωση αυτή συντρέχει κάποιος λόγος από τους αναφερόμενους στην παραπάνω περίπτωση α με τα στοιχεία αβ και αγ ή οφείλεται σε βίαιο γεγονός.

3. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου του Ταμείου, ο οποίος έχει χρόνο πραγματικής ασφάλισης στο Ταμείο 3 ετών, είναι δυνατό να πάρουν σύνταξη, κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου και σύμφωνα με τους όρους των διατάξεων των προηγούμε-

νων παραγράφων, η χήρα και τα τέκνα του θανόντος ασφαλισμένου. Η σύνταξη αυτή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από την κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ, με τους όρους και προϋποθέσεις που ισχύουν για τη χορήγηση των κατωτάτων ορίων συντάξεως από το ΙΚΑ και χορηγείται στους παραπάνω δικαιούχους υπό την προϋπόθεση ότι δεν εργάζονται και δεν παίρνουν σύνταξη από το Δημόσιο ή ΝΠΔΔ ή οποιοδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης και εφόσον η σύνταξη αυτή δεν είναι ανώτερη από το κατώτατο όριο σύνταξης του ΙΚΑ».

5. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 17 τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρο 17.

Δικαιούμενοι σύνταξης λόγω θανάτου.

1. Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου του Ταμείου λόγω αναπηρίας ή γήρατος, καθώς και σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου του Ταμείου κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του ο οποίος έχει χρόνο ασφάλισης 5 ετών ή ασφαλισμένου ο οποίος όταν αποχώρησε από την υπηρεσία είχε συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο ασφάλισης για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος που ορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 15, όχι όμως και το όριο ηλικίας ή ανεξάρτητα από το χρόνο ασφάλισης αν ο θάνατος προήλθε από βίαιο συμβάν που επήλθε κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξαιτίας της εργασίας (εργατικό ατύχημα) δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τις παρακάτω διατάξεις:».

6. Το άρθρο 18 τροποποιείται ως ακολούθως:

«Άρθρο 18.

Συντάξιμες αποδοχές — Καθορισμός του Ποσού της Σύνταξης λόγω Αναπηρίας και Γήρατος.

1. Η σύνταξη των δικαιούχων καθορίζεται σε ποσοστά πάνω στις συντάξιμες αποδοχές, ανάλογα με το χρόνο ασφάλισης του ασφαλισμένου, όπως αυτά καθορίζονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

Ως συντάξιμες αποδοχές νοούνται ο μισθός βάσης του ασφαλισμένου όπως αυτός ισχύει εκάστοτε, κατά την έξοδό του από την υπηρεσία, προσαυξανόμενος με τα νομίμως απονεμηθέντα σε αυτόν επιδόματα πολυετούς υπηρεσίας, βαθμού, επιστημονικής απόδοσης.

2. Για την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου:

α) Ως μισθός βάσης νοείται το ποσό πάνω στο οποίο υπολογίζονται κατά μήνα τα ποσοστιαία επιδόματα των δικαιούχων.

Σε καμιά περίπτωση για τον καθορισμό της σύνταξης δεν μπορεί να ληφθεί μισθός βάσης ανώτερος του αντίστοιχου μισθού βάσης του βαθμού του Διευθυντή της ΑΤΕ που ισχύει κάθε φορά.

β) Το επίδομα πολυετούς υπηρεσίας χορηγείται για κάθε έτος ασφάλισης που έχει ο ασφαλισμένος κατά την ημέρα συνταξιοδότησής του, υπολογίζεται δε με το κάθε φορά ποσό ή ποσοστό πάνω στο μισθό βάσης, σε όποια και σε όση έκταση αυτό χορηγείται από την Τράπεζα στους ασφαλισμένους που βρίσκονται στην ενεργό υπηρεσία.

γ) Το επιστημονικό επίδομα υπολογίζεται με το κάθε φορά ποσό ή ποσοστό πάνω στο μισθό βάσης, σε όποια και όση έκταση αυτό χορηγείται από την Τράπεζα στους ασφαλισμένους που βρίσκονται στην ενεργό υπηρεσία αλλά με την προϋπόθεση ότι ο ασφαλισμένος απέκτησε το πτυχίο που του παρέχει το επίδομα αυτό τέσσερα τουλάχιστον έτη πριν από την αποχώρησή του και εφόσον έγιναν οι κρατήσεις υπέρ του Ταμείου, εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη από τη χορήγηση και μέχρι την αποχώρησή τους από την υπηρεσία για τέσσερα τουλάχιστον έτη.

Αν ο ασφαλισμένος αποχώρησε από την υπηρεσία πριν από τη συμπλήρωση τεσσάρων ετών, υπολογίζεται ανάλογο κλάσμα του επιδόματος αντίστοιχο του χρόνου κατά τον οποίο καταβλήθηκαν στο Ταμείο οι ασφαλιστικές εισφορές.

δ) Το επίδομα του βαθμού υπολογίζεται με το κάθε φορά ποσό ή ποσοστό πάνω στο μισθό βάσης σε όποια και σε όση έκταση αυτό χορηγείται από την Τράπεζα, στους ασφαλισμένους που βρίσκονται σε ενεργό υπηρεσία και εφόσον έμισθοδοτούντο με αυτό πριν από την αποχώρησή τους από την υπηρεσία και πάνω στο οποίο υπολογίσθηκαν εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη υπέρ του Ταμείου.

3. Τα ποσοστά για τον καθορισμό της συντάξεως υπολογίζονται σε 2,2857% των παραπάνω συντάξιμων αποδοχών για κάθε έτος ασφάλισης από του 1ου μέχρι και του 35ου έτους συμπεριλαμβανομένου, οπότε συμπληρώνεται ποσοστό 80% των συντάξιμων αποδοχών, πέραν του οποίου δεν γίνεται καμιά προσαύξηση στο παραπάνω ποσοστό.

4. Το ποσό της σύνταξης που υπολογίζεται με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν μπορεί να υπερβεί το 80% των συντάξιμων αποδοχών όπως αυτές προσδιορίζονται από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

5. Προκειμένου για τους Διοικητές ή Υποδιοικητές της ΑΤΕ που δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 περίπτωση δ του άρθρου 15 το ποσό της μηνιαίας σύνταξης ορίζεται στο ένα τέταρτο (1/4) του εκατόν πενήντα τοις εκατό (150%) των συντάξιμων αποδοχών του Τμηματάρχη Α΄ της ΑΤΕ του ανωτάτου μισθολογικού κλιμακίου του Ε.Μ., που λαμβάνει τον ανώτατο αριθμό προσαυξήσεων και το ανώτατο ποσοστό επιδόματος πολυετούς υπηρεσίας για τέσσερα (4) τουλάχιστον πλήρη χρόνια ασφάλισης. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται με ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) για κάθε επιπλέον πλήρες έτος ασφάλισης μέχρι του δεκάτου έτους και με ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) για κάθε επιπλέον έτος ασφάλισης, μετά το δέκατο έτος.

6. Ο χρόνος ασφάλισης και οι συντάξιμες αποδοχές αποτελούν συνταξιοδοτικά στοιχεία βάσει των οποίων καθορίζεται η σύνταξη του ασφαλισμένου και δεν μπορούν να μεταβληθούν μετά τη συνταξιοδότηση, επιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 20 και των νόμων 4202/61 και 1405/83, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

7. Το ποσό της σύνταξης που προκύπτει σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3, 4 και 5 του παρόντος και όπως αυτό διαμορφώνεται με τις χορηγούμενες αυξήσεις, και πάντοτε μέσα στα όρια των ανώτατων ορίων συντάξεων που καθορίζονται με γενικές διατάξεις νόμων και υπουργικών αποφάσεων που εκδίδονται σε εκτέλεση των νόμων αυτών, προσαυξάνεται με τη χορήγηση οικογενειακού επιδόματος συζύγου και τέκνων ως εξής:

α) Παρέχεται στον καθένα με ίδιο δικαίωμα έγγαμο συνταξιούχο, οικογενειακό επίδομα. Το επίδομα αυτό καθορίζεται σε 10% (δέκα τοις εκατό) πάνω στην καταβαλλόμενη κάθε φορά σε αυτόν σύνταξη.

Αν λυθεί ο γάμος, το επίδομα διακόπτεται εκτός αν υπάρχει άγαμο τέκνο που δεν έχει συμπληρώσει το 21ο έτος της ηλικίας του ή αν έχει συμπληρώσει τούτο, όχι όμως και το 25ο έτος, εφόσον το τελευταίο εξακολουθεί τις σπουδές του σε αναγνωρισμένη από το Κράτος σχολή ημεδαπής ή αλλοδαπής και δεν εργάζεται.

β) Παρέχεται στον καθένα με ίδιο δικαίωμα συνταξιούχο που έχει άγαμα τέκνα, επίδομα τέκνου, εφόσον τούτο δεν έχει συμπληρώσει το 21ο έτος της ηλικίας του ή αν έχει μεν συμπληρώσει τούτο, όχι όμως και το 25ο έτος και εφόσον το τελευταίο εξακολουθεί τις σπουδές του σε αναγνωρισμένη από το Κράτος σχολή ημεδαπής ή αλλοδαπής.

Το επίδομα αυτό καθορίζεται σε 5% (πέντε τοις εκατό) για κάθε τέκνο, υπολογιζόμενο πάνω στην καταβαλλόμενη κάθε φορά σε αυτόν σύνταξη και υπό την προϋπόθεση ότι το τέκνο για το οποίο χορηγείται το επίδομα δεν εργάζεται.

Τα πιο πάνω όρια ηλικίας δεν ισχύουν προκειμένου για άγαμα τέκνα που είναι ανίκανα για κάθε εργασία και δεν ασκούν κάποιο επάγγελμα ή δεν παίρνουν σύνταξη από δική τους εργασία από το Δημόσιο ή ΝΠΔΔ ή οποιοδήποτε οργανισμό κύριας ασφάλισης.

8. α) Το ποσό της σύνταξης λόγω αναπηρίας των ασφαλισμένων που θεμελιώνουν δικαίωμα σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης α και β της παρ. 1 του άρθρου 16, δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 30% των συντάξιμων αποδοχών του ασφαλισμένου όπως αυτές προσδιορίζονται από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

β) Το ποσό της σύνταξης λόγω ατυχήματος των ασφαλισμένων που θεμελιώνουν δικαίωμα σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης γ της παρ. 1 του άρθρου 16 δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 40% των συντάξιμων αποδοχών του ασφαλισμένου, όπως αυτές προσδιορίζονται από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

γ) Το ποσό της σύνταξης που ορίζεται από τις διατάξεις των προηγούμενων περιπτώσεων α και β, προσαυξάνεται κατά 35%.

9. Τα ποσά των καταβαλλομένων από το Ταμείο συντάξεων δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερα απ' αυτά που προβλέπονται από γενικές διατάξεις νόμων οι οποίες καθορίζουν ανώτατα όρια συντάξεων. Επι-

σης τα ποσά των καταβαλλομένων από το Ταμείο συντάξεων δεν μπορεί να είναι μικρότερα από τα κατώτατα όρια συντάξεων του ΙΚΑ, με την επιφύλαξη των διατάξεων των περιπτώσεων γ και δ της παραγράφου 1 του άρθρου 17.

10. Το ποσό της σύνταξης λόγω αναπηρίας που καταβάλλεται από το Ταμείο σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων α, β και γ της παραγράφου 1 του άρθρου 16, προσαυξάνεται κατά 50%, εφόσον ο ανάπηρος βρίσκεται διαρκώς σε κατάσταση που απαιτεί συνεχή επίβλεψη, περιποίηση και συμπαράσταση άλλου προσώπου (απόλυτη αναπηρία).

11. Για τη χορήγηση του επιδόματος απόλυτης αναπηρίας δεν ισχύουν οι περιορισμοί που προβλέπονται από τις διατάξεις της παρ. 3 και 4 του παρόντος άρθρου».

7. Το άρθρο 19 τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρο 19.

Ποσό συντάξεως μελών οικογένειας.

1. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου το ποσό της σύνταξης υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου 18 ανάλογα με το χρόνο της ασφάλισής του. Το ποσό της σύνταξης αυτής προσαυξάνεται κατά 50% λόγω θανάτου, πλην της περίπτωσης της παραγράφου 4 του άρθρου 27 και της περίπτωσης κατά την οποία ο θάνατος του ασφαλισμένου επήλθε μετά την αποχώρησή του από την υπηρεσία, έχοντας συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο ασφάλισης για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος όχι όμως και το όριο ηλικίας και με τους περιορισμούς που θέτουν οι διατάξεις των παραγράφουν 3 και 4 του άρθρου 18 ως εξής:

α) Στη χήρα το 60% του ποσού της σύνταξης του θανόντος.

β) Στα τέκνα, εφόσον υπάρχει χήρα, το 20% του ποσού της σύνταξης του θανόντος για το πρώτο τέκνο που προσαυξάνεται κατά 5% για κάθε επιπλέον τέκνο και μοιράζεται αναλογικά μεταξύ των δικαιούχων τέκνων.

Το σύνολο της σύνταξης που δικαιούνται η χήρα και τα τέκνα, δεν μπορεί να είναι ανώτερο από το 95% του ποσού της σύνταξης του θανόντος, όσοι και αν είναι οι δικαιούχοι.

Αν το σύνολο της σύνταξης χήρας και τέκνων είναι μεγαλύτερο από το 95% του ποσού της σύνταξης του θανόντος, η σύνταξη όλων των δικαιούχων μειώνεται ανάλογα.

γ) Στα τέκνα, εφόσον δεν υπάρχει χήρα ή η χήρα ετέλεσε δεύτερο γάμο ή η χήρα απώλεσε το δικαίωμα για οποιαδήποτε αιτία, το 50% του ποσού της σύνταξης του θανόντος για το ένα τέκνο και το 80% του ποσού της σύνταξης του θανόντος για δύο ή περισσότερα τέκνα το οποίο μοιράζεται σε ίσα μέρη μεταξύ των δικαιούχων τέκνων.

Σε περίπτωση που το τέκνο είναι ανίκανο για κάθε εργασία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 το ποσοστό της σύνταξής του αυξάνεται από 50% σε 60% του 80% του ποσού της σύνταξης του θανόντος.

δ) Στον κάθε γονέα ή σε κάθε άγαμη αδελφή, το 30% της σύνταξης του θανόντος, εφόσον δεν υπάρχουν χήρα ή τέκνα που δικαιούνται σύνταξη, το σύνολο όμως της σύνταξης δεν μπορεί να υπερβεί το 80% του ποσού της σύνταξης του θανόντος.

Αν υπάρχουν χήρα ή τέκνα που δικαιούνται σύνταξη και εφόσον δεν εξαντληθεί το 80% του ποσοστού της σύνταξης του θανόντος, το υπόλοιπο ποσό που απομένει, μετά την ικανοποίηση των δικαιωμάτων της χήρας ή των τέκνων, μοιράζεται σε ίσα μέρη μεταξύ των γονέων και των άγαμων αδελφών.

2. Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου, το ποσό της σύνταξής του μοιράζεται στα μέλη της οικογένειάς του σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων α – δ της προηγουμένης παραγράφου, χωρίς να υπολογίζεται στο ποσό της σύνταξης του συνταξιούχου το ποσό του επιδόματος της απόλυτης αναπηρίας που προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 11 του άρθρου 18».

8. Η περίπτωση γ της παραγράφου 1 του άρθρου 25 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Για τη σύνταξη λόγω θανάτου ασφαλισμένου, από την ημέρα που σταμάτησε η καταβολή των αποδοχών από τον εργοδότη.

Στην περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ο οποίος όταν αποχώρησε από την υπηρεσία είχε συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο ασφάλισης για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος που ορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 15 όχι όμως και το όριο ηλικίας, το δικαίωμα στη σύνταξη αρχίζει από την ημέρα του θανάτου του».

9. Το άρθρο 26 τροποποιείται ως ακολούθως:

«Άρθρο 26.

Επιστροφή Εισφορών.

1. Στους ασφαλισμένους του Ταμείου και στα μέλη της οικογένειάς τους που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 17 που δεν θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης, επιστρέφονται οι εισφορές που καταβλήθηκαν για την ασφάλιση του ασφαλισμένου, εφόσον πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις:

α) Αν ο ασφαλισμένος έχει χρόνο ασφάλισης στο Ταμείο περισσότερο από τρία έτη και λιγότερο από πέντε έτη, οι εισφορές επιστρέφονται άτοκα.

β) Αν ο ασφαλισμένος έχει χρόνο ασφάλισης στο Ταμείο περισσότερο από πέντε έτη και λιγότερο από δεκαπέντε έτη, οι εισφορές επιστρέφονται έντοκα με 4% το χρόνο, από το τέλος κάθε χρόνου χωρίς ανατοκισμό.

γ) Αν ο ασφαλισμένος έχει χρόνο ασφάλισης στο Ταμείο περισσότερο από δεκαπέντε έτη, οι εισφορές επιστρέφονται αυξημένες κατά 50%, έντοκα με 4% το χρόνο από τοτέλος κάθε χρόνου, χωρίς ανατοκισμό.

2. Οι εισφορές δεν επιστρέφονται:

α) Αν ο ασφαλισμένος έχει χρόνο ασφάλισης στο Ταμείο λιγότερο από τρία έτη. Αν όμως αποχώρησε από την υπηρεσία της Τράπεζας λόγω αναπηρίας ή αν δεν ήταν μόνιμος, επιστρέφονται οι εισφορές σ' αυτόν και σε περίπτωση θανάτου στα μέλη της οικογένειάς του που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 17.

β) Στα μέλη της οικογένειας του ασφαλισμένου που αποβάλλει το δικαίωμα της σύνταξης, τα οποία θεμελιώνουν δικαίωμα σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 27».

10. Το άρθρο 27 τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρο 27.

Απώλεια του Δικαιώματος της Σύνταξης.

1. Ο ασφαλισμένος στερείται από το δικαίωμα της σύνταξης αν:

α) Καταδικαστεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, για κακούργημα ή πλημμέλημα, που συνεπάγεται στέρηση δικαιωμάτων σύμφωνα με τα άρθρα 59 – 62 του Ποινικού Κώδικα.

β) Απολυθεί με απόφαση της Διοίκησης της Τράπεζας, σύμφωνα με τις διατάξεις του Οργανισμού της, για κατάχρηση ή υπεξαίρεση ή απάτη ή πλαστογραφία, περί της Υπηρεσίας της και καταδικασθεί για την πράξη αυτή αμετάκλητα με απόφαση του αρμόδιου Ποινικού Δικαστηρίου.

Σε περίπτωση που απολύθηκε από την Τράπεζα για αδίκημα των προηγουμένων περιπτώσεων α και β και ακολούθησε απαλλακτική απόφαση του αρμόδιου Ποινικού δικαστηρίου, η σύνταξη αρχίζει να καταβάλλεται στον απαλλαγέντα από την ημέρα που υποβάλλει τη σχετική αίτησή του, και διακόπτεται η σύνταξη των μελών της οικογένειάς του που τυχόν είχε χορηγηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού.

2. Διακόπτεται η σύνταξη, σε περίπτωση καταδίκης του συνταξιούχου για πράξεις που προβλέπονται από τις διατάξεις των περιπτώσεων α και β της προηγούμενης παραγράφου.

3. Μετά την έκτιση της ποινής, που επιβλήθηκε στον ασφαλισμένο ή συνταξιούχο, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού και την άρση των συνεπειών της, ο ασφαλισμένος ή ο συνταξιούχος δικαιούται σύνταξη, αν δεν έχει ζητήσει και δεν έχει λάβει τις εισφορές του σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26.

4. Η σύνταξη του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου που απώλεσε το δικαίωμά του σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων α και β της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, μεταβιβάζεται στη σύζυγο και τα τέκνα του που δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17, χωρίς να δικαιούνται την προσαύξηση 50% λόγω θανάτου της παραγράφου 1 του άρθρου 19.

5. Στερείται από το δικαίωμα της σύνταξης η χήρα σύζυγος ή χήρα μητέρα που τέλεσε δεύτερο γάμο.

Η συνταξούχος σύζυγος ή μητέρα ή θυγατέρα που τέλεσε δεύτερο γάμο ο οποίος λύθηκε ή ακυρώθηκε δεν αποκτά ξανά το δικαίωμα για σύνταξη».

11. Το άρθρο 42 τροποποιείται ως ακολούθως:

«Άρθρο 42.

Εκπτώσεις.

1. Εκπίπτει από το δικαίωμα προς απόληψη βοηθήματος ο ασφαλισμένος που δεν δικαιούται σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 27.

Αν όμως υπάρχουν μέλη οικογένειας απ' αυτά που ορίζονται από τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 27, που δικαιούνται σύνταξη λόγω θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 το βοήθημα καταβάλλεται σ' αυτά.

2. Εκπίπτουν από το δικαίωμα προς απόληψη βοηθήματος μέλη οικογένειας του ασφαλισμένου που αναφέρονται στο άρθρο 35, τα οποία καταδικάσθηκαν με απόφαση Ποινικού Δικαστηρίου για πράξη που είχε ως συνέπεια τον εκ δόλου θάνατο του ασφαλισμένου.

Στις περιπτώσεις αυτές, η άσκηση της ποινικής αγωγής αναστέλλει την καταβολή του βοηθήματος που αναλογεί στα μέλη της οικογένειας, κατά των οποίων στρέφεται η ποινική δίωξη μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης».

12. Η παρ. 2 του άρθρου 44 τροποποιείται ως εξής:

«2. Ασφαλισμένοι του Ταμείου που συμπλήρωσαν μέχρι 31.12.1983 το εξηκοστό πέμπτο (65ο) έτος της ηλικίας τους και εξήλθαν από την ενεργό υπηρεσία της Τράπεζας μέχρι την 1.1.84 χωρίς να έχουν θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης, μπορούν να αναγνωρίσουν ως συντάξιμο και μετά την έξοδό τους από την υπηρεσία, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 13, το χρόνο υπηρεσίας τους, ως έκτακτοι υπάλληλοι στην ΑΤΕ για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, χωρίς τους περιορισμούς των περιπτώσεων α, β, γ της παραγράφου 4 του άρθρου 13.

Ο χρόνος που αναγνωρίζεται δεν μπορεί να υπερβεί το χρόνο που απαιτείται για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος».

13. Οι περιπτώσεις α και ζ της παρ. 2 του άρθρου 9 τροποποιούνται ως ακολούθως:

«α. Εισφορά του ασφαλισμένου ίση με 7% που υπολογίζεται στις πάσης φύσεως αποδοχές του.

ζ. Εισφορά του εργοδότη 14% που υπολογίζεται στις πάσης φύσεως αποδοχές του ασφαλισμένου».

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 3 Νοεμβρίου 1987

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ

Αριθ. ΕΜ-2529 (2)

Δημοσίευση έκθεσης εκτίμησης των περιουσιακών στοιχείων της ΚΑΦΕΤΕΡΙΑΣ — ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟΥ του Δημοτικού Πάρκου Αγρινίου, για να αποτελέσουν αντικείμενο εισφοράς σε είδος στην υπό σύσταση Δημοτική Επιχείρηση με την επωνυμία «ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΑΓΡΙΝΙΟΥ».

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν. 1416/84 «περί τροποποίησης και συμπλήρωσης διατάξεων της Δημοτικής και Κοινοτικής Νομοθεσίας για την ενίσχυση της Αποκέντρωσης και την ενδυνάμωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης» σε συνδυασμό με την αριθμ. 25027/9.4.1984 απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών».

2. Τη δική μας απόφαση αριθμ. ΕΜ 569/18.3.1987 «περί συγκρότησης εκτιμητικής επιτροπής του άρθρου 9 του Κ.Ν. 2190/1920».

3. Την από 21 Οκτωβρίου 1987 έκθεση εκτιμήσεως που μας έχει υποβάλει η προαναφερομένη εκτιμητική επιτροπή, αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε την δια του Τεύχους Β' της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως δημοσίευση της παραπάνω έκθεσης εκτιμήσεως περιουσιακών στοιχείων της Καφετέριας — Αναψυκτηρίου του Δημοτικού Πάρκου Αγρινίου.

Μεσολόγγι, 30 Οκτωβρίου 1987

Ο Νομάρχης κ.α.α.
Ο Διευθυντής Εσωτερικών
ΑΡΙΣΤ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΘΕΣΗ

Εκτίμησης των περιουσιακών στοιχείων της ΚΑΦΕΤΕΡΙΑΣ — ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟΥ του Δημοτικού Πάρκου Αγρινίου, για να αποτελέσουν αντικείμενο εισφοράς σε είδος στην υπό σύσταση Δημοτική Επιχείρηση με την επωνυμία «ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΑΓΡΙΝΙΟΥ».

Προς
Τη Νομαρχία Αιτωλίας και Ακαρνανίας
Τμήμα Εμπορίου
Μεσολόγγι, 21 Οκτωβρίου 1987

1. Σε εκτέλεση της με αριθμό ΕΜ 569/18.3.1987 απόφασεώς σας οι υπογραφόμενοι:

α. Θεόδωρος Τσάμης, Προϊστάμενος του Τμήματος Εμπορίου Ν. Αιτωλ/νίας.

β. Κων/νος Καραγιάννης, υπάλληλος της ίδιας Υπηρεσίας.

γ. Γεώργιος Πιστιόλας, βιομήχανος, εκπρόσωπος του Ε.Β.Ε. Αγρινίου, οι οποίοι οριστήκαμε μέλη της επιτροπής της κατά το άρθρο 9 του Κ.Ν. 2190/1920 «περί Ανωνύμων Εταιρειών», προβήκαμε σε επιτόπια αυτοψία και έλεγχο των διαφόρων περιουσιακών στοιχείων για να εξακριβώσουμε την αξία τους, προκειμένου αυτή να αποτελέσει αντικείμενο εισφοράς σε είδος στην υπό ίδρυση Δημοτική Επιχείρηση.

2. Ο Δήμος Αγρινίου έχει καταθέσει μαζί με το σχετικό αίτημά του στο Τμήμα Εμπορίου Νομαρχίας Αιτωλ/νίας και το με αριθμό 8157095/27.2.1987 διπλότυπο είσπραξης δεκαεννέα χιλιάδων πεντακοσίων (19.500) δραχμών του Δημοσίου Ταμείου Αγρινίου για τη σύσταση και την καταβολή των εξόδων κίνησης στα μέλη της Εκτιμητικής Επιτροπής.

3. Το πόρισμα της Εκτίμησης των περιουσιακών στοιχείων του εν λόγω αναψυκτηρίου έχει ως ακολούθως:

Α'. ΕΠΙΠΛΑ ΚΑΙ ΣΚΕΥΗ:

1. Καθίσματα Ξύλινα τεμ. 244 × 3.500 =	854.000
2. Καθίσματα ξύλινα απλά τεμ. 510 × 1.100 =	561.000
3. Καθίσματα σιδερένια τεμ. 600 × 2.500 =	1.500.000
4. Τραπέζια ξύλινα τεμ. 109 × 2.300 =	250.700
5. Τραπέζια σιδερένια τεμ. 150 × 3.000 =	450.000
6. Γραφεία μεταλλικά τεμ. 3 × 13.000 =	39.000
7. Γραφείο ξύλινο τεμ. 1 × 7.500 =	7.500
8. Καρέκλα γραφείου περιστρεφόμενη τεμ. 1 × 7.500 =	7.500
9. Καθίσματα μπαμπού τεμ. 23 × 5.000 =	115.000
10. Τραπέζια μπαμπού τεμ. 5 × 2.000 =	10.000
11. Πάγκοι ανοξείδωτοι με ράφια τεμ. 6 × 13.500 =	81.000
12. Πάγκοι ανοιχτοί τεμ. 12 × 6.500 =	78.000
13. Πάγκος πεντaόροφος τεμ. 1 × 7.000 =	7.000
14. Πάγκοι ξύλινοι με ράφια τεμ. 2 × 1.000 =	2.000
15. Πάσσο Μπαρ τεμ. 1 × 5.000 =	5.000
16. Ντουλάπια με δύο συρτάρια τεμ. 1 × 2.000 =	2.000
17. Ντουλάπια για μαχαιροπήρουνα τεμ. 2 × 1.500 =	3.000
18. Ντουλάπια πεντάπορτα τεμ. 3 × 2.000 =	6.000
19. Μπρεζέρα 60 × 40 × 20 τεμ. 1 × 16.000 =	16.000
20. Λάντζες διπλές τεμ. 4 × 75.000 =	300.000
21. Λάντζες μονές τεμ. 4 × 35.000 =	140.000
22. Μπαταρίες νεροχυτών τεμ. 16 × 1.000 =	16.000
23. Κρεμάστρες ρούχων τεμ. 84 × 75 =	6.300
24. Κουρτινόξυλα μέτρα 30,5 × 1.000 =	

30.500
25. Κουρτίνες υφαντές μέτρα 67,5 × 2.000 = 135.000
26. Καρρέ για τραπεζομάνδηλα τεμ. 70 × 250 = 17.500
27. Τραπεζομάνδηλα μεγάλα τεμ. 465 × 1.000 = 465.000
28. Τραπεζομάνδηλα μικρά τεμ. 400 × 250 = 100.000
29. Κηροπήγια τεμ. 40 × 350 = 14.000
30. Ανθοδοχεία τεμ. 20 × 150 = 3.300
31. Γλάστρες Λουλουδιών τεμ. 8 × 550 = 4.400
32. Ομπρελοθήκες τεμ. 5 × 750 = 3.750
33. Πυροσβεστικές φωλιές τεμ. 3 × 15.000 = 45.000
34. Πυροσβεστήρες τεμ. 4 × 6.500 = 26.000
35. Προβολείς τεμ. 28 × 250 = 7.000
36. Φώτα ασφαλείας τεμ. 25 × 2.000 = 50.000
37. Φωτεινή Επιγραφή τεμ. 1 × 4.000 = 4.000
38. Φωτιστικά Μπαρ τεμ. 11 × 800 = 8.800
39. Χρονοδιακόπτης Ηλεκτρικός τεμ. 2 × 7.500 = 15.000
40. Πιάτα μεγάλα τεμ. 600 × 350 = 210.000
41. Πιάτα μεσαία τεμ. 600 × 300 = 180.000
42. Πιάτα μικρά τεμ. 1.200 × 250 = 300.000
43. Πιατελάκια μικρά τεμ. 162 × 100 = 16.200
44. Πιατελάκια μεγάλα τεμ. 577 × 200 = 115.400
45. Πιατέλες μεγάλες τεμ. 50 × 450 = 22.500
46. Ποτήρια νερού τεμ. 8.168 × 30 = 245.040
47. Ποτήρια σωλήνα φραπέ τεμ. 2.456 × 35 = 85.960
48. Ποτήρια κρασιού τεμ. 2382 × 25 = 59.550
49. Ποτήρια κονιάκ τεμ. 48 × 200 = 9.600
50. Ποτήρια Ουΐσκυ τέμ. 24 × 250 = 6.000
51. Ποτήρια κοκτέϊλς τεμ. 24 × 250 = 6.000
52. Ποτήρια παγωτού τεμ. 428 × 350 = 149.800
53. Ποτήρια σαμπάνιας τεμ. 11 × 200 = 2.200
54. Δίσκοι σερβιρίσματος τεμ. 14 × 2.000 = 28.000
55. Φλυντζάνια καφέ Ελλην. τεμ. 341 × 100 = 34.100
56. Φλυντζάνια ΝΕΣ-ΚΑΦΕ τεμ. 587 × 200 = 117.400
57. Ψωμιέρες τεμ. 100 × 130 = 13.000
58. Πηρούνια τεμ. 750 × 80 = 60.000
59. Πηρουνάκια τεμ. 350 × 30 = 10.500
60. Κουταλάκια τεμ. 500 × 30 = 15.000
61. Μαχαίρια τεμ. 740 × 150 = 111.000
62. Μαχαίρια κρέατος τεμ. 15 × 500 = 7.500
63. Χαντζάρια τεμ. 3 × 1.000 = 3.000
64. Τσαγιέρες τεμ. 100 × 400 = 40.000
65. Σουρωτήρι τεμ. 1 × 500 = 500
66. Ταψιά μικρά τεμ. 30 × 500 = 15.000
67. Ταψιά μεγάλα τεμ. 15 × 8.000 = 120.000
68. Τηγάνια τεμ. 5 × 1200 = 6.000
69. Τσιμπίδες πάγου τεμ. 7 × 100 = 700
70. Τρίφτης τεμ. 1 × 500 = 500
71. Φόρμες κέικ τεμ. 14 × 250 = 3.500
72. Χούφτες παγωτού τεμ. 6 × 500 = 3.000
73. Μπρίκια τεμ. 10 × 130 = 1.300
74. Κουτάλες τεμ. 8 × 250 = 2.000
75. Κατσαρόλες τεμ. 11 × 4.000 = 44.000
76. Καζάνια τεμ. 7 × 20.000 = 140.000
77. Κανάτες τεμ. 48 × 500 = 24.000
78. Κατσαρόλα καφενείου τεμ. 1 × 1.000 = 1.000
79. Θήκες καφέ φραπέ τεμ. 30 × 200 = 6.000
80. Γυάλες τεμ. 6 × 500 = 3.000
81. Αλατιέρες ανοξείδωτες τεμ. 60 × 250 = 15.000
82. Ανοιχτήρια πολλαπλά τεμ. 10 × 100 = 1.000
83. Τσιγαροθήκες γυάλινες τεμ. 90 × 150 = 13.500
84. Πλατώ για μπριζόλες τεμ. 1 × 460.000 = 460.000
85. Δοχεία απορριμμάτων τεμ. 4 × 1.000 = 4.000
86. Φαράσια τεμ. 4 × 500 = 2.000

Β. ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

1. Ψυγεία δίπορτα κινητά τεμ. 4 × 1000.000 = 400.000
2. Ψυγείο καταψύκτης — δίπορτο τεμ. 1 × 110.000 = 110.000
3. Ψυγεία Μπαρ τεμ. 2 × 50.000 = 100.000
4. Ψυγεία τυφλού τύπου τεμ. 2 × 135.000 = 270.000
5. Ψυγείο Κρεάτων με έξι (6) πόρτες τεμ. 1 × 180.000 = 180.000
6. Ψυγείο εντοιχισμένο τεμ. 1 × 350.000 = 350.000
7. Ψυγείο Ψαριών τεμ. 1 × 135.000 = 135.000
8. Ψυγεία Βιτρίνα γλυκών τεμ. 2 × 175.000 = 350.000
9. Ψύκτης νερού 1000π τεμ. 1 × 100.000 = 100.000
10. Ψύκτης νερού 500π τεμ. 1 × 180.000 = 180.000
11. Ψύκτης νερού 200π τεμ. 1 × 50.000 = 50.000
12. Καυστήρας καλοριφέρ τεμ. 1 × 1.400.000 = 1.400.000
13. Σώματα Καλοριφέρ τεμ. 17 × 7.000 = 119.000
14. Καυστήρας ζεστού νερού τεμ. 1 × 550.000 = 550.000
15. Συγκρότημα ζεστού νερού τεμ. 1 × 550.000 = 550.000
16. Μασίνα με δύο (2) θερμοθαλάμους τεμ. 1 × 437.000 = 437.000
17. Μοτέρ μασίνας τεμ. 2 × 10.000 = 20.000
18. Πλυντήριο πιάτων CIMCA τεμ. 1 × 400.000 = 400.000
19. Πλυντήριο μικρό ποτηριών τεμ. 1 × 10.000 = 10.000
20. Παγομηχανή 200 τεμ. 1 × 500.000 = 500.000
21. Πατατομηχανή τεμ. 1 × 30.000 = 30.000
22. Πατατοκόφτης τεμ. 1 × 5.700 = 5.700
23. Ψησταριά Ηλεκτρική τεμ. 1 × 150.000 = 150.000
24. Σούβλες ηλεκτρικής Ψησταριάς τεμ. 6 × 5.000 = 30.000
25. Απορροφητήρες τεμ. 7 × 10.000 = 70.000
26. Απορροφητήρες Κουζίνας τεμ. 2 × 50.000 = 100.000
27. Θερμοσίφωνες τεμ. 3 × 8.000 = 24.000
28. Ταμειακή μηχανή CASIO τεμ. 1 × 80.000 = 80.000
29. Τοστιέρα τεμ. 1 × 25.000 = 25.000
30. Τοστιέρα 12 θηκών τεμ. 1 × 5.000 = 5.000
31. Τηγανιέρες τεμ. 2 × 30.000 = 60.000
32. Τυροπιτιέρα τεμ. 1 × 24.000 = 24.000
33. Μηχάνημα για σουβλάκια τεμ. 1 × 5.000 = 5.000
34. Μηχανές Εσπρέσσο τεμ. 4 × 225.000 = 900.000
35. Μίξερ μεγάλο BONNET τεμ. 1 × 250.000 = 250.000
36. Μίξερ τεμ. 3 × 20.000 = 60.000
37. Μπλέντερ RONIC τεμ. 1 × 20.000 = 20.000
38. Μηχανή Μίξερ ELEM τεμ. 1 × 20.000 = 20.000
39. Λεμονοστίφτης τεμ. 1 × 5.000 = 5.000
40. Πετρογκάζ τεμ. 3 × 15.000 = 45.000
41. Ρυθμιστής πιέσεως πετρογκάζ τεμ. 1 × 2.000 = 2.000
42. Πριόνι ψωμιού Ηλεκτρικού τεμ. 1 × 70.000 = 70.000
43. Τρυπάνι πλήρες MAKITA τεμ. 1 × 30.000 = 30.000
44. Τρυπάνια σιδήρου τεμ. 7 × 100 = 700
45. Τρυπάνια διαμαντέ τεμ. 4 × 325 = 1.300
46. Ζαμπονομηχανή τεμ. 1 × 5.000 = 5.000
47. Φούρνος δύο (2) πατωμάτων τεμ. 1 × 130.000 = 130.000
48. Πάγκος θερμοθάλαμος τεμ. 1 × 15.000 = 15.000
49. Μοτέρ ηλεκτρικό εξαγωγής νερού τεμ. 1 × 20.000 = 20.000
50. Ζυγαριά 150 KGR τεμ. 1 × 60.000 = 60.000
51. Ζυγαριά 50 KGR τεμ. 1 × 30.000 = 30.000
52. Ζυγαριά 2 KGR τεμ. 1 × 10.000 = 10.000
53. Αρμόνιο τεμ. 1 × 250.000 = 250.000
54. Βάση αρμονίου τεμ. 1 × 5.000 = 5.000
55. Πιάνο τεμ. 1 × 430.000 = 430.000
56. Μαγνητόφωνο VOXSON τεμ. 1 × 15.000 = 15.000
57. Μαγνητόφωνο TECHNIKS τεμ. 1 × 30.000 = 30.000
58. Πικ — απ TECHNIKS τεμ. 3 × 20.000 = 60.000
59. Ραδιόφωνο TECHNIKS τεμ. 1 × 30.000 = 30.000
60. Ηχεία 100 VATT τεμ. 4 × 15.000 = 60.000
61. Ηχεία 1;30 × 7,5 75VATT τεμ. 4 × 60.000 = 240.000
62. Ηχεία μικροφωνικής τεμ. 4 × 40.000 = 160.000
63. Ηχεία Εξωτερικά και Εσωτερικά τεμ. 19 × 5.000 = 95.000
64. Βάσεις ηχείων τεμ. 4 × 3.000 = 12.000
65. Μικροφωνική εγκατάσταση τεμ. 1 × 300.000 = 300.000
66. Μικρόφωνα τεμ. 5 × 5.000 = 25.000
67. Βάσεις μικροφώνων τεμ. 3 × 3.000 =

	9.000
68. Ενισχυτής ALVA B.C.G. τεμ. 1 × 100.000 =	100.000
69. Ενισχυτής AUREY τεμ. 1 × 70.000 =	70.000
70. Δίσκοι μουσικής τεμ. 17 × 900 =	15.300
ΣΥΝΟΛΟ	10.400.000

Γ. Η Επιτροπή για την εκτίμηση των παραπάνω περουσιακών στοιχείων του αναψυκτηρίου έλαβε υπόψη:

α. Το κόστος αγοράς των ειδών και το κόστος εγκατάστασης όσων απαιτείται.

β. Το χρόνο κτήσεως και την παλαιότητα των ειδών λόγω φθοράς.

γ. Τις σημερινές τιμές των ειδών που ισχύουν στην αγορά.

δ. Τις σημειωθείσες ανατιμήσεις από το χρονικό διάστημα αγοράς μέχρι σήμερα.

ε. Τις αποσβέσεις λόγω χρήσεως.

Κατόπιν αυτών γνωμοδοτεί ομόφωνα ότι η αξία των παραπάνω ειδών ανέρχεται στο ποσό των δεκαοχτώ εκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών (18.500.000).

Αναλυτικά: Α) Έπιπλα και Σκεύη δρχ.	8.100.000
Β) Μηχανολογικός Εξοπλισμός και λοιπά μηχανήματα δρχ.	10.400.000
Σύνολο δρχ.	18.500.000

Η Επιτροπή
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΑΜΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΙΟΛΑΣ

Αριθ. Δ.Ε. 28303 (3)

Τροποποίηση του 173/1961 Β. Δ/τος «περί συστάσεως στο Δήμο Κρωπίας ιδίου νομικού προσώπου με το όνομα «Δημοτική Βιβλιοθήκη Κρωπίας».

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του άρθρου 175 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα (Π.Δ. 76/85).

β) Του 331/1983 Π. Δ/τος.

2. Τις αριθ. 160/1987 και 115/1987 αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου Κρωπίας του Νομού Αττικής, αποφασίζουμε:

1. Η παράγραφος 3 εδαφ. α' του 173/1961 Β. Δ/τος «περί συστάσεως ιδίου νομικού προσώπου στο Δήμο Κρωπίας με το όνομα «Δημοτική Βιβλιοθήκη Κρωπίας», αντικαθίσταται ως εξής:

α) Ετήσια επιχορήγηση του Δήμου ένα εκατομμύριο 1.000.000 δρχ.

2. Στην παράγραφο 4 του ανωτέρω Β. Δ/τος

α) Αντικαθίσταται η φράση «δύο ευυπολήπτων δημοτών Κρωπίας» με τη φράση «δύο εγκρίτων πολιτών Κρωπίας».

β) Προστίθενται τα κατωτέρω εδάφια:

Η θητεία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τετραετής, και ακολουθεί της θητεία των μελών του Δημοτικού Συμβουλίου.

Ο Αντιπρόεδρος και Γενικός Γραμματέας εκλέγονται από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που έχουν την ιδιότητα του δημοτικού συμβούλου.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αγία Παρασκευή, 23 Οκτωβρίου 1987

Ο Νομάρχης
ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθ. ΚΗ/4344, 4532 (4)

Παραχώρηση κοινόχρηστης έκτασης στην Κοινότητα Πενταβρύσου Ν. Καστοριάς.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Την αριθ. 10/87 απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Πενταβρύσου με την οποία ζητούν την παραχώρηση κοινόχρηστης έκτασης με αριθμό 627 τεμάχιο αναδασμού αγροκτήματος Πενταβρύσου για να το χρησιμοποιήσουν για αντικατάσταση με το αριθ. 1176/5081 ιδιόχτητο τεμάχιο εκτός αναδασμού.

2. Το από 28.4.1987 πρακτικό του Νομαρχιακού Συμβουλίου Καστοριάς το οποίο εγκρίνει την παραχώρηση της κοινόχρηστης έκτασης στην ανωτέρω κοινότητα.

3. Την αριθ. 149/11.8.87 έκθεση Γεωπόνου της Δ/νσης Γεωργίας της Νομαρχίας μας η οποία αναφέρει ότι το αριθ. 627 κοινόχρηστο τεμάχιο έχει την ίδια ποιοτική αξία με το προς αντικατάσταση αριθ. 1176/5081 τεμ. ιδιοκτησίας του Παρασκευαΐδη Αντωνίου του Θεμιστοκλή.

4. Το αριθ. ΚΗ/1182/3.4.1987 έγγραφο της Δ/νσης Δασών της Νομαρχίας μας με το οποίο εγκρίνεται η εν λόγω παραχώρηση.

5. Το αριθ. ΚΗ/529/16.4.87 έγγραφο του Τμήματος Πολεοδομίας και Πολεοδομικών Εφαρμογών της Νομαρχίας μας με το οποίο εγκρίνεται η εν λόγω παραχώρηση.

6. Το αριθ. Φ. 9.5/2040/20.3.87 έγγραφο του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού Μακεδονίας και Θράκης με το οποίο εγκρίνεται η παραχώρηση της κοινόχρηστης έκτασης στην κοινότητα.

7. Το αριθ. 504/13.7.87 έγγραφο της ΙΖ' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασσικών Αρχαιοτήτων με το οποίο εγκρίνεται η παραχώρηση της κοινόχρηστης έκτασης.

8. Τις διατάξεις του άρθρου 123 του Αγροτικού Κώδικα.

9. Τις διατάξεις του αριθ. 733/69 Β. Δ/τος καθώς και του αριθ. 709/70 Β. Δ/τος που εκδόθηκε σε εκτέλεση του Ν.Δ. 532/70 «περί συμπληρώσεως των διατάξεων περί διοικητικής αποκεντρώσεως κ.λπ.», αποφασίζουμε:

Παραχωρούμε στην κοινότητα Πενταβρύσου κατά κυριότητα και χωρίς υποχρέωση καταβολής τιμήματος τμήμα 1625 τ.μ. από το αριθ. 627 κοινόχρηστο τεμάχιο αναδασμού του ομωνύμου αγροκτήματος, για να το χρησιμοποιήσει προς αντικατάσταση με το αριθ. 1176/5081 εκτός αναδασμού με έκταση 1625 τ.μ. ιδιόχτητο τεμάχιο του Παρασκευαΐδη Αντωνίου του Θεμιστοκλή, διότι παρεμποδίζεται η Λεκάνη ποτίσματος των ζώων.

Η απόφασή μας αυτή, έχει θέση Οριστικού Τίτλου Κυριότητας και μεταγράφεται με μέριμνα της κοινότητας μετά τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφασή μας αυτή θα ανακληθεί σε περίπτωση μη πραγματοποιήσεως του σκοπού παραχώρησης.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Καστοριά, 16 Οκτωβρίου 1987

Ο Νομάρχης
ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΣ

Αριθ. Ε. 19079 (5)

Χορήγηση άδειας μεταλλευτικών ερευνών στο Νομό Κοζάνης.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

Με την Ε. 18431/23.10.87 απόφαση του Νομάρχη Κοζάνης που εκδόθηκε μετά την από 21.9.1984 αίτηση της «ΑΣΠΟ Α.Τ.Ε.Β.Ε.» εδρεύουσας στη Θεσ/νίκη (Ανθέων 8) χορηγείται στην ανωτέρω Εταιρεία άδεια μεταλλευτικών ερευνών, διάρκειας τριών ετών για χώρο που βρίσκεται στην περιφέρεια της Κοινότητας Αχρινής του Νομού Κοζάνης που έχει τα εξής όρια:

Α Χ = − 3400	Ψ = + 23750
Β Χ = + 1400	Ψ = + 23500
Γ Χ = + 1400	Ψ = + 21900
Δ Χ = − 3900	Ψ = + 21400

έκτασης 9942,5 στρεμμάτων.

Οι αζ/κές συντ/νες αναφέρονται στο Κ.Φ.Χ. «ΚΟΖΑΝΗ» κλ. 1-:100.000 L = 40°15', M = — 1°45'.

Κοζάνη, 23 Οκτωβρίου 1987

Ο Νομάρχης κ.α.α.
Ο Δ/ντής Εσωτερικών
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΟΥΔΑΛΗΣ

Αριθ. 659 (6)

Αύξηση εφάπαξ αποζημιώσεως ΚΑΦ Λιμένος Χίου.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΧΙΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 11 του Κωδ. Νόμου 5167/1932, «περί ρυθμίσεως των εις τους Λιμένας Φορτοεκφορτωτικών εργασιών» όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν.Δ. 1254/49 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων των περί φορτ/σεων νόμων» σε συνδυασμό και προς τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 38 του Ν.Δ. 3239/55».

2. Τις διατάξεις του Ν. 3200/55 «περί διοικητικής αποκεντρώσεως» όπως συμπληρώθηκαν με το Ν.Δ. 532/70 και Β.Δ. 711/70.

3. Τις διατάξεις του άρθρου 68 του Π.Δ. 1156/77 «περί οργανισμού του Υπουργείου Εργασίας».

4. Την αριθ. 3846/12.3.58 (ΦΕΚ 85 Β' της 29.8.58) απόφαση του Υπουργού Εργασίας «περί κυρώσεως κανονισμού ΚΑΦ Λιμένος Χίου».

5. Το αριθ. 8168/1604/24.2.78 έγγραφο του Υπουργείου Εργασίας «περί της διαδικασίας του τρόπου αυξήσεως των εκ των ΚΑΦ παροχών».

6. Το αριθ. 11/10.6.87 Πρακτικό Συνεδριάσεως της Δ.Ε. του ΚΑΦ Λιμένος Χίου που προτείνει την αύξηση της παρεχομένης «εφάπαξ» αποζημιώσεως.

7. Την οικονομική δυνατότητα του ΚΑΦ Λιμένος Χίου, όπως προκύπτει από το σχετικό φάκελο.

8. Το έγγραφο αριθ. 17111/6.10.87 της Δ/νσης Δ2 του Υπουργείου Εργασίας «Αύξηση εφάπαξ αποζημιώσεως στο ΚΑΦ Λιμένος Χίου», αποφασίζουμε:

Τροποποιούμε την παρ. 2 του άρθρου 19, όπως έχει διαμορφωθεί και ισχύει σήμερα του Κανονισμού ΚΑΦ Λιμένος Χίου, ως εξής:

Άρθρο 19.

Ποσό εφάπαξ αποζημιώσεως.

1. . . . .

2. Το κατά τα ανωτέρω στους δικαιούχους ποσόν εφάπαξ αποζημιώσεως ορίζεται υπό ομαλάς οικονομικάς συνθήκας του ΚΑΦ, αναλόγως της συμμετοχής εις τούτο, ως εξής:

Δια τους έχοντας 10ετή συμμετοχή στο ΚΑΦ, δραχμές τριάντα επτά χιλιάδες (37.000).

Το ποσό τούτο των τριάντα επτά χιλιάδων (37.000) δραχμών θεωρούμενο βασικό προσαυξάνεται κατά έξι χιλιάδες πεντακόσιες (6.500) δραχμές για κάθε έτος συμμετοχής εις το ΚΑΦ πέραν της δεκαετίας και μέχρι συμπληρώσεως 20ετούς συμμετοχής.

Για κάθε δε πέραν της 20ετίας έτος συμμετοχής προσαυξάνεται κατά επτά χιλιάδες πεντακόσιες (7.500) δραχμές μη δυναμένου εν πάση περιπτώσει του συνολικού ποσού της εφάπαξ αποζημιώσεως να υπερβεί το ποσό των διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμών.

Κλάσμα του έτους πλέον των έξι μηνών θεωρείται πλήρες έτος και υπολογίζεται για την κατά τ' ανωτέρω προσαύξηση, όχι όμως και για τη θεμελίωση του δικαιώματος λήψης παροχής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Χίος, 21 Οκτωβρίου 1987

Ο Νομάρχης
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ